

søndag 8. august 1976 kl. 1900.

STATSMINISTERENS TALE VED APNINGEN AV FESTSPILLENE I ELVERUM
8. - 15. AUGUST 1976.

Det er en glede for meg å åpne årets Festspill i Elverum, som er det tredje i rekken. Det er en kombinasjon av mange gode krefter som står bak dette nye innslaget i vårt kulturliv. I en levende interesse for sitt fag, og i bestrebelsene etter å gjøre en bedre jobb, har unge musikkstuderende og amatørmusikere gjort Elverum til sitt møtested. Ved å legge denne årlige samlingen til Folkehøyskolen, knyttes det forbindelse til de gode, gamle folkehøyskoletradisjonene. I dette ligger det også en våken innsats fra Elverum Folkehøyskole, som har sett betydningen av å tilføre musikklivets framtidige ut-

- 2 -

øvere endel av folkehøyskolens tanke og innhold.

Når det ut fra dette studieoppholdet også springer initiativet til å gi konserter i mange former for publikum i distriktet, kan jeg bare konstatere at dette er aktiv kulturpolitikk på sitt beste. Jeg må også konstatere at dette er et kulturpolitisk innslag som ikke Regjeringen har hatt noen befatning med. Jeg avholder meg fra å vurdere om det er blitt så godt fordi Regjeringen ikke har hatt en finger med i spillet, eller om det er til tross for at Regjeringen ikke har vært med i disse planene.

Denne gruppen av unge entusiaster som omtales som ungdomsymfonikerne går her inn i et hundre manns orkester. Dels er det amatører som har musikken som sin dyrebare hobby, dels er

det studenter på vei til et yrke som musikere. I Festspillene blir denne levende og sterke gruppen knyttet til utvalgte solister fra innland og utland. Jeg tror dette innslaget vil være av stor interesse for publikum her på Elverum, og jeg vil tro at for ungdomssymfonikerne er det kanskje av enda større betydning.

Kringkastingssjefen uttalte for en tid siden at for de klassiske musikkprogrammer hadde man et stort misforhold mellom det lille antall lyttere og den forholdsvis lange sendetiden. Dette tyder kanskje på at folk flest oppfatter den klassiske musikken som eksklusiv og fremmed.

Personlig tror jeg at klassisk musikk krever mer av tilhøreren enn andre musikkformer, men jeg vil samtidig tilføye at folk flest kanskje gjør denne musikken mer eksklusiv og fremmed enn den egentlig er. En av grunnene er nok at vi så

sjelden møter den i frisk framføring, i direkte kontakt i konsertsalen. De aller fleste av oss er henvist til å lytte til den på plater, eller gjennom kringkasting.

Jeg tror at noe av det mest verdifulle ved Festspillene her i Elverum er at det gir folk høve til å møte den klassiske musikk i direkte kontakt med utøverne i en konsertsal. Dette er en innføring som skaper sterkere stemninger, dypere innhold og mer varige minner.

Jeg vil håpe for Elverum-festspillenes framtid, og for framtiden til klassisk musikkutøvelse i Norge, at den kontakten som musikkens utøvere her får både med folkehøyskolemiljøet og med et mindre publikum, også vil bidra til at den klassiske musikkens venner ser behovet for å gi publikum en vennlig og forståelig innføring i musikklivets verdier. Jeg har i

denne sammenheng festet meg ved de innslag av viser, folke-
musikk og annen lett musikk som er kommet med i programmet
i tillegg til hovedtyngden av klassisk repertoar.

I Festspillene ser vi to stadier av musikkutøvelse, ama-
tører på grensen til å bli profesjonelle, og de rene profesjo-
nelle yrkesmusikere. Når norsk kulturpolitikk skal utvikles
videre mener jeg at begge disse stadier er viktige og nødven-
dige å bygge på i vår nasjonale kultur, og de har begge krav
på myndighetenes interesse og støtte. Det er også viktig at
vi får et fruktbart samarbeid mellom kunstutøvere på hvert av
disse stadier, og her har jeg inntrykk av at Festspillene i
Elverum har gått foran og vist nye veier.

Jeg vil med dette lykkønske med årets arrangement og med
det videre arbeid, og vil erklære de 3. Festspillene i Elverum
for åpnet.
